

Powrót sokoła wędrownego do Puszczy Noteckiej

11.6.2026 - | Generalna Dyrekcja Lasów Państwowych

Po blisko 100 latach do lasów Nadleśnictwa Sieraków powrócił sokoł wędrowny. W 2026 roku odnotowano pierwszy udany lęg - dwa młode już zaobraczkowano. To efekt współpracy leśników, ornitologów i organizacji chroniących ten gatunek.

To wyjątkowe wydarzenie dla przyrody i całego regionu. Obecność tych drapieżników w Puszczy Noteckiej była obserwowana od trzech lat. Ptaki pojawiały się w pobliżu dawnego gniazda bielika, jednak dopiero podjęte działania ochronne przyniosły przełom.

Udany lęg dzięki wsparciu leśników i ornitologów

W lutym 2025 roku, w miejscu starego gniazda bielika, zamontowano specjalny podkład gniazdowy przeznaczony dla sokołów. To rozwiązanie często stosowane w ochronie tego gatunku - sokoły nie budują własnych gniazd i chętnie wykorzystują przygotowane platformy.

Ptaki zaakceptowały nowe miejsce i w trwającym sezonie lęgowym wyprowadziły dwa młode. Pisklęta zostały zaobraczkowane przez specjalistów ze Stowarzyszenia na Rzecz Dzikich Zwierząt „Sokół”. Otrzymały zielone obrączki (oznaczające pochodzenie z gniazda leśnego) oraz niebieskie obrączki obserwacyjne, które wskazują na naturalny lęg.

Co leśnicy robią dla sokołów wędrownych

Powrót sokoła wędrownego do polskich lasów to efekt wieloletnich działań ochronnych i reintrodukcyjnych. Leśnicy odgrywają w nich kluczową rolę, współpracując z naukowcami i organizacjami przyrodniczymi.

Do najważniejszych działań należą:

- instalowanie sztucznych platform i gniazd, które zastępują naturalne miejsca lęgowe,
- monitoring stanowisk i ochrona stref wokół gniazd,
- udział w programach reintrodukcji, czyli wsiedlania młodych ptaków do środowiska,
- współpraca przy obrączkowaniu i obserwacji populacji.

Dzięki takim inicjatywom, prowadzonym w Polsce od lat 90., udało się odbudować populację gatunku, który wcześniej niemal całkowicie zanikł w środowisku naturalnym.

Rzadki gatunek wraca do polskiej przyrody

Obecnie liczebność sokoła wędrownego w Polsce szacuje się na około 100-120 par lęgowych. Każde nowe gniazdo jest ważnym sygnałem odbudowy populacji i wzbudza zainteresowanie zarówno specjalistów, jak i miłośników przyrody.

W przypadku Nadleśnictwa Sieraków wydarzenie to ma szczególne znaczenie historyczne. Ostatnie znane gniazdo w tej okolicy, które znajdowało się na Czaplich Wyspach, na jeziorze Kłosowskim, było monitorowane już w 1927 roku przez prof. Jana Bogumiła Sokołowskiego oraz leśniczego Józefa

Chwirota.

Wspólna ochrona przynosi efekty

Sukces lęgowy w Puszczy Noteckiej to rezultat współpracy wielu środowisk – leśników, sokołników, naukowców i organizacji przyrodniczych. Pokazuje on, że konsekwentne działania ochronne pozwalają przywracać do naszych lasów nawet najbardziej wymagające gatunki.

Leśnicy z Nadleśnictwa Sieraków zapowiadają dalsze obserwacje i monitoring. Losy młodych sokołów będą śledzone z dużym zainteresowaniem, a ich obecność jest kolejnym dowodem na skuteczność aktywnej ochrony przyrody.

O sokołach i programie przywrócenia tego gatunku pisaliśmy w kwartalniku "Echa Leśne" - "Powrót władcy przestworzy".

O tym, co robią dla tego gatunku leśnicy, możecie posłuchać w podcaście „Między drzewami”.

Zachęcamy także do obejrzenia odcinków „Obliczy lasów” i „Lasu Bliżej Nas”, poświęconych tym ptakom.

<https://www.lasy.gov.pl/pl/informacje/aktualnosci/powrot-sokola-wedrownego-do-puszczy-noteckiej>